

Wychowanie do życia w rodzinie

Wymagania edukacyjne niezbędne do uzyskania ocen klasyfikacyjnych z wychowania do życia w rodzinie, wynikające z podstawy programowej i przyjętego do realizacji programu nauczania „Wędrując ku dorosłości” w klasie 6

z Wychowanie do życia w rodzinie. Klasa 6

Treści nauczania – wymagania szczegółowe (nowa podstawa programowa)

1. Rodzina Uczeń:

- rozumie , jakie miejsce zajmuje rodzina w społeczeństwie
- rozpoznaje typy struktury rodziny; rodzina wielopokoleniowa, rodzina pełna, rodzina zrekonstruowana;
- wyjaśnia, czego dotyczy i w czym przejawia się rodzinne wychowanie do miłości, prawdy, uczciwości, wychowanie patriotyczne, religijne, moralne
- zauważa i docenia formacyjną rolę rodziny w zakresie przekazywania wiedzy (o życiu człowieka, świecie, relacjach międzyludzkich), kształtowania postaw, ćwiczenia umiejętności, tworzenia hierarchii wartości, uczenia norm i zgodnych z nimi zachowań
- wie na czym polega instytucjonalna pomoc rodzinie w sytuacji: choroby, uzależnienia, ubóstwa, bezrobocia, zachowań ryzykownych, problemów pedagogicznych, psychologicznych, prawnych

2. Dojrzewanie. Uczeń:

- rozpoznaje zmiany fizyczne i psychiczne;
- wyjaśnia, na czym polega identyfikacja z własną płcią;
- zna zagrożenia okresu dojrzewania, takie jak: uzależnienia chemiczne i behawioralne, presja seksualna, pornografia, cyberseks, potrafi wymienić sposoby profilaktyki i przeciwdziałania
- omawia problemy wieku młodzieńczego i sposoby radzenia sobie z nim

3. Seksualność człowieka. Uczeń:

- rozumie na czym polega prawo człowieka do intymności i ochrona tego prawa

4. Życie jako fundamentalna wartość. Uczeń:

- ma szacunek dla ludzkiego ciała, zna podstawy higieny; troszczy się o zdrowie: właściwe odżywianie, odpowiedni strój, sen i aktywność fizyczną

5. Płodność. Uczeń:

- potrafi przedstawić fizjologię płodności i wymienić hormony warunkujące płodność kobiet i mężczyzn;

6. Postawy. Uczeń:

- radzi sobie w sytuacji konfliktu, presji grupy, stresu;
- zna i stosuje zasady savoir-vivre-u w różnych sytuacjach społecznych;
- rozumie zasady komunikacji werbalnej i niewerbalnej i jej znaczenie w relacjach interpersonalnych; przyjmuje odpowiedzialność za manifestowane reakcje, wypowiedziane i pisane słowa;
- kształtuje i wyraża postawy asertywne, gdy nie może lub nie powinien czegoś wykonać, stara się odmawiać tak, by nie ranić drugiego
- bierze udział w życiu społecznym przez: wolontariat, stowarzyszenia, grupy nieformalne i aktywność indywidualną; ujawnia wrażliwość na osoby potrzebujące pomocy i zna konkretne sposoby jej udzielania;
- świadomie i odpowiedzialnie korzysta ze środków społecznego przekazu, w tym z internetu dokonując wyboru określonych treści i limitując czas im poświęcany;
- jest odpowiedzialny za własny rozwój i samowychowanie

M. Kielbańska